

— Da, mi-ar fi plăcut să fac gazetărie... Și, trebuie să fac o mărturisire : am un nou *hobby* — numesc asta așa pentru că încă nu știu ce o să iasă, nu știu dacă am să perseverez. Deocamdată, e o preocupare nouă, care mă pasionează... Am scris o piesă, ceva puțin tradiționalist, *Familia* se numește... S-ar putea să se monteze la Teatrul Giulești... Ce să fac ? Știu că, de-acum înainte, nu voi mai reuși roluri mari... Or, nu sînt omul care să stea cu brațele încrucișate, trebuie să fac ceva !

— Am să vă pun o întrebare cam... *antipatică* : într-o viață atît de plină, atît de frumoasă, există și amintiri urite ?

— Există, din păcate, ca la oricine... Dar eu sînt optimistă, trec ușor peste lucrurile neplăcute, așa am făcut întotdeauna, poate și pentru că am avut mereu alături oameni, prieteni care m-au

ajutat să depășesc „momentele de criză”. Vreun mare insucces n-am avut niciodată. Au fost, la Național, anii cînd n-am jucat... Mai înainte, după ce s-a sfîrșit cu „Teatrul Nostru”, cînd socoteam că sînt „coaptă” pentru a mi se încredința frînele altui teatru, dar... Așa e, poate, singurul gust amar... Ei, oricum, am trecut peste toate. Îți citez altă replică din piesa în care repet acum : „Eu am facultatea să uit trecutul mai repede decît alții” !

— Și, dacă ar fi s-o luați de la început... ?

— Tot teatru aș face !... De fapt, nu știu dacă e ceva pe care să-l fi făcut și pe care să nu-l fac din nou, dacă aș putea s-o iau de la capăt. Chiar și greșelile... Tot trebuie să greșim, nu ? Important e să nu regreti nimic ! Și să mergi înainte !

Alice GEORGESCU

„Rampă”,

acum

50 de

ani:

noiembrie

1932

Ionel Perlea este numit director al Operei din Cluj. Se pun mari speranțe în eminentul organizator. ● Pe prima scenă a țării, Ion Manolescu demonstrează că marii actori pot juca *Hamlet* și la 50 de ani. ● La Berna, *Omul cu mîrjoaga* repurtează succesul de care îl asigura, epistolar, pe autor, atașatul nostru cultural Lucian Blaga (schimbul de scrisori a devenit public azi — 1982 !). ● Tudorică Mușatescu, înaintea premiei cu *Titanic-Vals*, răspunde întrebării lui Ioan Masoff : „Vei asista la premiera *Titanicului* ?” „Te cred. Pot să știu dacă mai am ocazia s-o mai văd și a doua oară ?” I-a văzut afișul de mii de ori, căci *Titanicul* lui Tudorică nu... s-a dus la fund ! ● Moare Iancu Petrescu, despre care Victor Eftimiu spunea că a fost cel mai român dintre toți actorii noștri. Vijeliosul Cărbăț din *Viforul* sau baciul Borza din *Domnul notar* de Goga, precum și alte zeci de întrupări, în 60 de

ani de teatru, i-au deschis capitol în istoria scenei. Se sting ultimii actori „clasici” formați în veacul trecut. ● Aura Buzescu, de la Teatrul Ventura, e chemată la Național să joace rolul Anei din dramatizarea lui Ion. Va fi o biruință scenică. ● La Paris, se reprezintă piesa lui Vsevolod Ivanov *Trenul blindat 14-69*, frescă a revoluției din Octombrie. La Tokio, piesa fusese interzisă în seara premierei. (Vă amintiți creația maestrului Calboreanu, pe scena Teatrului Armatei ?) ● La Comedia Franceză, compatrioții noștri Maria Ventura și Jean Yonnel joacă în *Secretul* de Bernstein. Pe cînd și la București ? ● George Folescu rela o mare creație, Ion Nebunul din Opera *Năpasta* de Sabin Drăgoi. ● În sfîrșit, Puiu Iancovescu dobîndește o sală de teatru, la etajul I al clădirii Eforiei. În fostul cabaret încap 300 de spectatori. Ei și ? La toamnă, Puiu „va deschide” în altă parte !

I. N.